

LA RAGAZZA DEL FUTURO

Oogstrelend beeld van misogynie samenleving

Goed gemaakt en esthetisch drama laat zien hoe de moed en het doorzettingsvermogen van individuen leiden tot ingrijpen- de veranderingen voor een grote groep.

LA RAGAZZA DEL FUTURO

Het aartsreligieuze en -conservatieve Sicilië van de jaren zestig was voor veel mensen geen fijne plek om te leven: vrouwen, de lgbtq+-gemeenschap en verder iedereen die niet gelieerd was aan de machthebbers. In het fraai geschoten, tot in de puntjes verzorgde drama *La ragazza del futuro* wordt het verhaal verteld van tienermeisje Lia, op de grens van vrouwzijn, die samen met haar liefhebbende ouders en jongere broer in een dorpje op het platteland woont.

Al in de eerste scènes wordt duidelijk dat Lia geen onderdanig meisje is: ze houdt ervan met haar broertje te stoeien en helpt haar vader op het land. Ook flirt ze met Lorenzo, de zoon van de burgemeester, een aantrekkelijke flierefluiter die zijn oog op haar heeft laten vallen. Maar Lorenzo blijkt een bezitterige machtswellusteling. Voor Lia is dan de kous af, maar voor mannen was het

in die tijd makkelijk om toch hun bruid te krijgen: zogenaamde herstelhuwelijken dwongen meisjes te trouwen met degenen die hun eerbaarheid hadden geschonden. Met andere woorden: ze moesten met hun verkrachter naar het altaar.

La ragazza del futuro is gebaseerd op het ware verhaal van een meisje dat weigerde te trouwen en in plaats daarvan haar verkrachter voor de rechter sleepte. Lia en haar familie moeten stevig in hun schoenen staan om alle hypocrisie, intimidaties, bedreigingen, uitsluiting en sabotage te weerstaan. Ze worden bijgestaan door een bevriende advocaat, die als homoseksueel ook al het nodige te verstouwen heeft gehad, en een sekswerker, die genoeg heeft van deze misogynie samenleving.

Het simpele verhaal wordt mooi in beeld gebracht, met het Italiaanse dorpje en platteland als oogstrelende decor. De kleuren zijn aards en ingetogen, de kleding is smaakvol, de acteurs spelen hun personages met gevoel en nuance. Hoewel het verhaal zich zou lenen voor overdreven heroïek en drama, blijft het realistisch en subtiel. De gevoelens van Lia, die heen en weer wordt geslingerd tussen haar rechtvaardigheidsgevoel en angst voor de confrontatie met haar ver-

krachter en de machthebbers in de recht-bank, zijn te lezen in haar ogen, ook en vooral als ze ze niet uitspreekt. Het opportunisme van de moeder, die zich veel gelegen laat aan de mening van de gemeenschap, is begrijpelijk en maakt haar niet direct een slecht mens. En je kunt zelfs even medelijden hebben met de dader, die nooit gehinderd is door enige morele grenzen – hij begrijpt echt niet dat hij iets verkeerd heeft gedaan.

De film confronteert de kijker ook met de eigen verwachtingen en morele dilemma's. Het zou voor iedereen zo veel makkelijker zijn als het meisje gewoon haar lot zou aanvaarden, zoals generaties voor haar hebben gedaan. Zelfs als doorgewinterde feminist hoorde ik een stemmetje zeggen: ach, teken dat huwelijkscontract nou maar. Dat betekent dat onze hard bevochten rechten alles-behalve vanzelfsprekend zijn, dat er nog een lange weg te gaan is en dat films als deze gemaakt moeten blijven worden.

Filmkrant
Juni '23

NICOLE SANTÉ

LA RAGAZZA DEL FUTURO (PRIMADONNA)

ITALIË, 2022 | REGIE MARTA SAVINA | MET CLAUDIA GUSMANO, DARIO AITA | 96 MINUTEN | DISTRIBUTIE ARTI FILM | TE ZIEN VANAF 22 JUNI